دوره کیفیت نرم افزار

موضوع جلسه : آزمون واحد (Unit Testing)

مهدی نیک نژاد

سرفصل ها :

- Test ●
- Unit Test
 - Junit •
- Exercise •

فهرست مطالب

هميت آزمون واحد :
ست نرم افزار :
يعاد آزمون نرم افزار :
ىعناى آزمون واحد :
وش سنتی آزمون واحد :
یژگی های آزمون واحد :
شنایی با Junit :
جراى آزمون واحد :
مونه آزمون یا test case :
يجموعه Junit Assertions :
ساير امكانات Junit :
ىزاياى آزمون واحد :
ِمان تولید آزمون واحد :
کیفیت آزمون های واحد :
يژگى آزمون هاى خوب :
3

15		بررسی چند مثال :
19	 	جمع بندی :

اهمیت آزمون واحد :

نرم افزار هم یک محصول است و باید قبل از ارایه به مشتری تست شود . پس کنترل کیفیت و تضمین کیفیت در صنایع مختلف از جمله حوزه نرم افزار مهم هستند . پس نرم افزاری که هنوز تست نشده است هنوز تکنمیل نشده است .

ویژگی های نرم افزار خوب:

- عملکرد صحیح : منطبق با طراحی و نیازمندی های کاربر Functional Requirements
- ویژگی های کیفی(غیر عملکردی) : کارایی ، استفاده بهینه از منابع ، سرعت مناسب و امنیت و Requirements

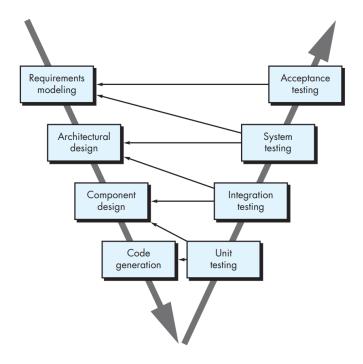
تست نرم افزار:

فرآیندی که در طی آن ویژگی های نرم افزار را تست میکنیم .یعنی مثلا چندین نوع تست داریم :

- تست کارایی
- تست سرعت
- تست امنیت
 -

ابعاد آزمون نرم افزار :

- سطح آزمون : در چه حدی نرم افزار را تست میکنیم ؟
 - طبق نمودار v-Model داریم:
- o : Acceptance Test مطابق با سناریو های کاربر Acceptance Test دربر
 - o :System Test د تست کردن کل نرم افزار
- o :Integration Test : تست کردن چند بخش یکپارچه / ببینیم چند بخش در کنار هم کار میکنند ؟
 - o : Unit Test تست کردن یک مولفه کوچک به طور مستقل

- نوع آزمون : functional یا non-functional ؟
 - روش آزمون:
- white box در تست کردن جزییات پیاده سازی را هم در نظر بگیریم
- o black box : در این روش تست ، به پیاده سازی کاری نداریم و فقط به ورودی و خروجی کار داریم و آنها را فقط تست میکنیم .
 - شکل آزمون : دستی یا خودکار manual or automatic ؟
 - آزمونگر کیست ؟ خود برنامه نویس یا کاربر یا ...

در اینجا فقط unit test را بررسی میکنیم.

انواع مختلف تستی که گفتیم در طول عمر یک پروژه انجام میشوند برخی با دخالت مشتری (stackhlder) و برخی توسط تیم QC یا کنترل کیفیت . اما آزمون واحد یا unit Test توسط خود برنامه نویس انجام مشود و وظیفه او میباشد .

معنای آزمون واحد:

تست کردن بخش کوچکی از یک برنامه مثلا یک متد یا یک کلاس مستقل از وابستگی های آن

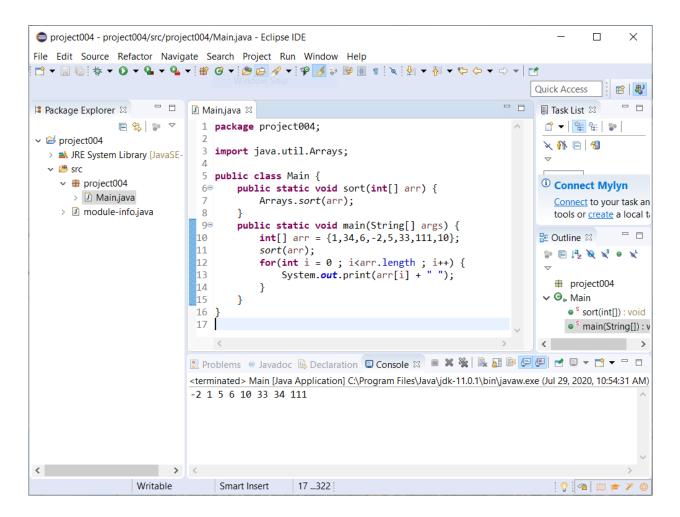
حالا باید بررسی کنیم که عملکردش صحیح هست یا خیر . یعنی به ازای ورودی های مختلف ، خروجی های مناسب تولید میکند یا خیر ؟ تاکید میکنیم که هر بخش را جداگانه تست میکنیم .

مثال: تست كردن هر قطعه خودرو قبل از اسمبل كردن كل آن

روش سنتي آزمون واحد:

فرض: میخواهیم یک متد sort که نوشتیم را تست کنیم. خب در این روش سنتی یک متد main مینویسیم. و چند حالت محتلف را به عنوان ورودی به ایت متد میدهیم و بعد کد های تست شده را عنوان ورودی به ایت متد میدهیم و بعد کد های تست شده را comment میکنیم. و سراغ ادامه کار میرویم.

به متن اصلی برنامه Business code میگویند مثلا متد sort و کد هایی که برای آزمایش نوشته میشوند را Test code میگویند . مثال :

اما اشكال كجاست؟

- تست ها را داریم دور میریزیم در حالیکه میشود از آنها استفاده مجدد reuse کرد.
 - در هر لحظه دارد یک تست فقط انجام میشود .
 - برنامه نویس به صورت دستی دارد تست ها را اجرا میکند .
 - برنامه نویس باید شخصا تست ها را بررسی کند و اتوماتیک نیست .

ویژگی های آزمون واحد:

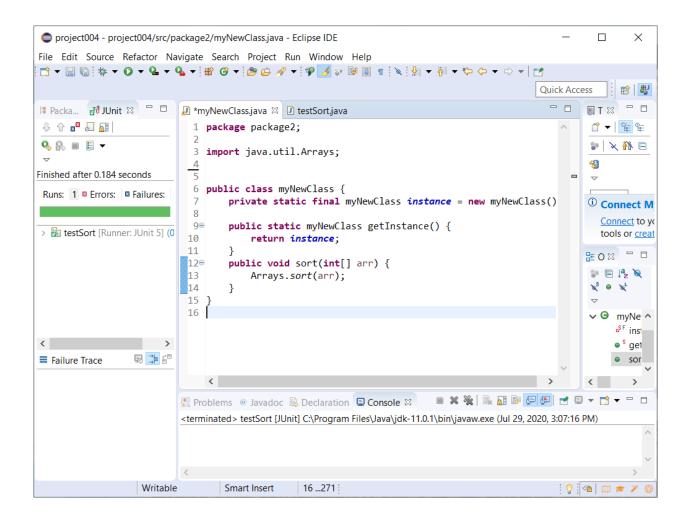
- اجرای خودکار
- مشخص شدن نتیجه به صورت خودکار
 - قابل تکرار reuse
- روش آزمون: white box . چون وارد جزییات پیاده سازی میشویم .
- نوع آزمون : معمولا صحت عملكرد را تست ميكنيم و functional هست .
 - توسط خود برنامه نویس هم باید حتما تست شود .

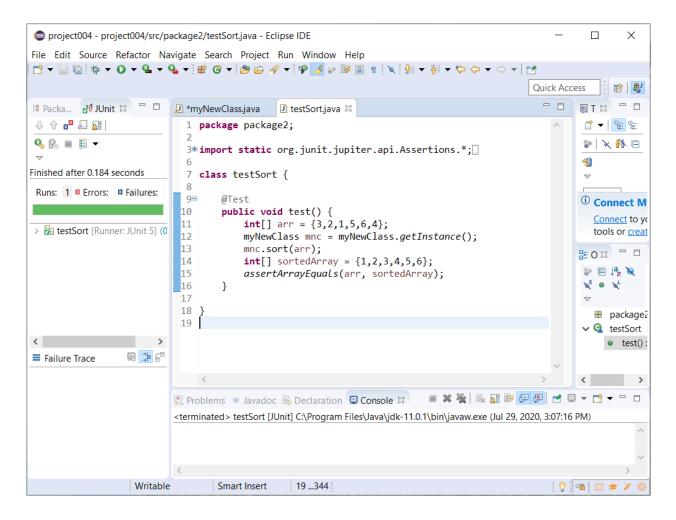
فریمورک هایی برای آزمون واحد داریم که نام مجموعه کلی آنها XUnit هست . برای مثال :

- cppUnit برای زبان cpp
 - Junit برای زبان Java

: Junit آشنایی با

اولین نمونه تست : (test case)

در اینجا به 2 مورد برخورد کردیم:

- annotation @Test •
- assertArrayEquals method : برابری 2 تا آرایه پاس داده شده به آنرا جک میکند .

بعد از این اجرای تست ، یک نوار سبز رنگ یدید می آید .

اجرای آزمون واحد:

- test case ها متد main ندارند و به کمک Test Runner ها اجرا میشوند .
 - و تست رانر ها از طریق خود IDE ها و یا Maven اجرا میشوند .
 - هر متد تست ، توسط annotation @Test مشخص میشود .
 - به هر متد تست ، یک test case میگویند .
- موفقیت آمیز بودن یا نبودن تست باید به صورت خودکار با استفاده از assert ها (ادعا ها) انجام شود . نه به صورت چاپ کردن با println

نمونه آزمون یا test case:

اجزای یک test case :

- یک ورودی test data مثل همان آرایه ای که مشخص کردیم .
- یک خروجی expected result (خروجی مورد انتظار) مثل همان آرایه دیگری مشخص کردیم .
 - فراخوانی متد تست با ورودی
 - تطبیق خروجی مورد انتظار با خروجی تولید شده توسط متد تست با استفاده از assertion ها
- اگر اجرای تست موفقیت آمیز باشد ، میگوییم که تست pass شده است و اگرنه میگوییم که تست fail شده است .

مجموعه Junit Assertions مجموعه

- assertNull(x) : چک میکند که x حتما مقدار Null داشته باشد
 - assertNotNull(x) : برعكس بالايي
- . assertTrue(Boolean x) چک میکند که پارامتر True ، x باشد .
 - assertFalse(x) : برعكس بالايي
- assertEquals(x,y) چک میکند که x و y با هم برابر باشند . به معنای (x.equals(y
 - x == y : مثل بالایی برابری را چک میکند اما به معنای : assertSame(x,y)
- (fail) اگر اجرای تست به این متد برسد ، آن تست کیس fail میشود . در واقع وقتی از این استفاده میکنیم که نمیخواهیم برنامه به اینجا برسد .

مثال :

```
П
project004 - project004/src/project004/MyMath.java - Eclipse IDE
File Edit Source Refactor Navigate Search Project Run Window Help
Quick Access
                                                                                        - - IIX - -
🖺 Package E... 🗗 JUnit 🛭 🗖 🖟 Main.java 🖟 MyMath.java 🛱 🖟 testDivision.java
1 package project004;
                                                                                               3 public class MyMath {
testDivision
                                   private static final MyMath instance = new MyMath();
                                                                                               × 👫 🖃
Runs: 1/ ■ Errors: ( ■ Failures: (
                                                                                               45
                                   public static MyMath getInstance() {
                                       return instance;
                                                                                               (i) Connect M

→ Hi testDivision (Runner: JUnit 5) (()

    testDivision() (0.048 s)
                                                                                                Connect to y
                                   public int division(int a, int b) {
                            11
                                                                                              2 0 ⊠ □ □
                                          throw new ArithmeticException("Divide by zero");
                           12
                           13
                                                                                               🦆 🗏 ↓ª 💘
                                       return a/b;
                                                                                               % ⊕ %<sup>L</sup>
                                   public int multiply(int a,int b) {
                           16

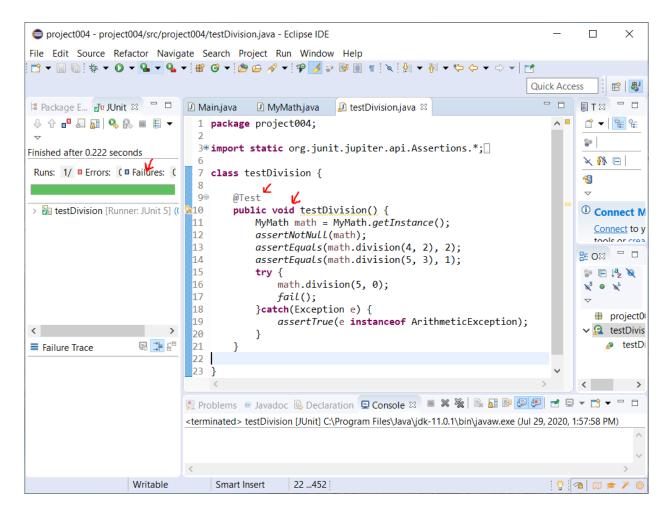
⊕ proje ^

                           17

→ Θ MyMa

<
                           18 }
                                                                                                   o<sup>SF</sup> ins
                  B 📫 🔐
Failure Trace
                                                                                                   ● <sup>s</sup> ge

    div 
    ✓
                                                                                               < >
                          Problems @ Javadoc Declaration Console X
                          No consoles to display at this time.
                              Smart Insert 12 ...238
                Writable
```


توجه: حتما "void" را بگذارید چرا که مهم بود و در غیر آن صورت کد تست اجرا نمیشد. در واقع باید متد باشد نه کانستراکتر. اولین پارامتر در assertEquals ، همانی است که میخواهیم تست کنیم (expected) و دومی هم مقداری است که بدست می آید (actual) .

توجه: به math.division(5,0) توجه کنید. توقع داریم که این متد یک Exception پرتاب کند و یعنی نباید به هط بعدی اش برسیم لذا (fail() داشتیم. در داخل catch هم catch را گذاشتیم. پس انتظار داشتیم که اینجا Exception ای که پرتاب میشود از حنس (instanceof باشد.

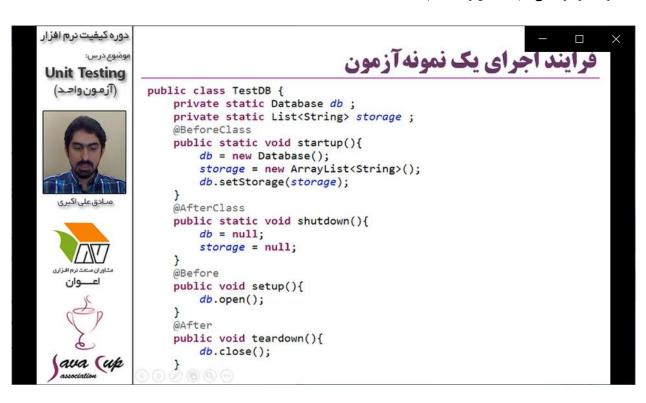
ساير امكانات Junit:

- متد setup که با **Before** مشخص میشود :
 - قبل از هر متد تست اجرا میشود
- ۰ مسیبول کارهایی قبل از اجرای تست . مثلا : اتصال به دیتابیس ، باز کردن فایل ، مقداردهی به فیلدها و ...
- و توجه: BeforeClass هم داریم که کلا 1 بار قبل از همه تست ها اجرا میشود . در صورتی که Before قبل از همه تستی اجرا میشود . هم تستی اجرا میشود .

- متد teardown که با **@After** مشخص میشود :
 - بعد از هر متد تست اجرا میشود
- o مناسب کارهایی مثل : بستن فایل ، بستن دیتابیس و
- o توجه کنید که AfterClass@ هم داریم که 1 بار بعد از همه تست ها اجرا میشود .

مثال ديتابيس:

- محل ذخیره همان storage است که اطلاعات در آن ذخیره میشود .
 - setStorage() هم برای ذخیره است .
- یکبار برای همه تست ها قبل از اجرا فضا ها را میگیریم با BeforeClass@
- و یکبار هم برای همه تست ها بعد از اجرا فضا ها را پس میدهیم با AfterClass@
 - قبل از هر تستی دیتابیس را باز میکنیم با Before@
 - و بعد از هر تستی هم دیتابیس را میبندیم با After

یک تست کیس برای این:

```
@Test
public void testNormal(){
    String name = "Ali Alavi";
    db.insert(name);
    assertTrue(storage.contains(name));
    db.delete(name);
    assertFalse(storage.contains(name));
}
```

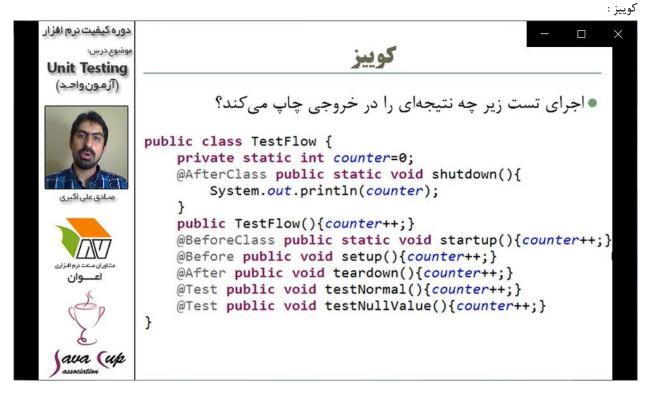
```
یک رکورد را وارد کردیم و بعدش چک میکنیم که در Storage ذخیره شده باشد و بعد از Delete کردن آن ، چک میکنیم که حتما جایج . Storage برگرداند چون دیگر نباید باشد در Storage . که سایز استوریج 1 است !

در واقع در اینجا قبلش چیزی وارد نشده بوده در دیتابیس . چون گفته که سایز استوریج 1 است !

البته این فرض نیامده و لذا این تست کیس زیاد خوب نیست!

(At a storage is a sert in a storage is a sert in a sert
```

BeforeClass -> Before -> After -> Before -> After -> -> Before -> After -> AfterClass

خروجی بعد از اجرای تست های testNormal و testNullValue : ؟ نتیجه ای چاپ نمیشود و تست ها pass میشوند ؟

روند اجرا:

مزایای آزمون واحد:

- بهبود کیفیت برنامه ها به دلیل تست شدن برنامه ها
- کاهش bug ها و درنتیجه وقت کمتری به خاطر دیباگ کردن به هدر میرود
- بهبود ساختار و طراحی برنامه در حین تست کردن متوجه اشکالات business code میشویم و طراحی آنرا تغییر میدهیم .
 - افزایش اطمینان نسبت به واحد های کوچک (سطوح پایین کد)
 - مستندات گویا و قابل اجرا
 - o نحوه استفاده از business code را مشخص میکند
 - o رفتار های مختلف business code را توصیف میکند
 - برتری این مستند نسبت به Javadoc ها این است که :
 - قطعا مستند صحیحی هست
- سازگار باقی میماند با توجه به تغییرات در طی برنامه

زمان توليد آزمون واحد:

- قبل یا بلافاصله بعد از نوشتن واحد
- عواقب به تاخير انداختن نوشتن Unit Test :
- کاهش تمرکز روی برنامه ای که نوشتیم و باید برایش تست مینوشتیم
 - کاهش بهبود کیفیت کد
 - (Collateral Damage) به وجود آمدن خسارت ناخواسته •
- یک بخش را اصلاح میکنیم اما باعث اشکال در بخش دیگر میشویم . (می آییم ابروشو درست کنیم میزنیم چشمش رو هم کور میکنیم ⊕)
 - برخى تصورات غلط:
 - وقت نداریم لذا تست نمینویسیم!
 - تست نوشتن وظیفه من نیست!

اما

زمانی که صرف نوشتن تست میشود ، هدر نمیرود و به کمک ما می آید در موقع دیباگ کردنها .

كيفيت آزمون هاى واحد:

خودكار بودن آزمون واحد :

- تمام test case ها باید 100 درصدشان پاس شوند .
- اگر یک تست کیس ، fail شد ، باید فرآیند گسترش کد متوقف شود تا آن اشکال رفع شود .

قواعد توليد آزمون واحد :

- نباید آزمون های بدیهی بنویسیم مثلا برای getter و setter ها
 - ورودی های مختلف را باید تست کنیم:
 - ورودی های معمولی

- ورودی های مرزی مثلا 0
- o ورودی های خاص مثلا null و منفی و آرایه خالی و ...
- برای بخش های حساس تر بیزینس کد ، باید کیفیت آزمون را بالا ببریم (test coverage)

اگر بعد از تعداد مناسبی تست ، باز هم اشکال پیدا شد ، یعنی test case ها کامل نبودند زیرا اگر بودند این اشکالات باید توسط همان تست ها پیدا میشدند .

حالا فرآيند رفع اشكال:

- تست کیسی بنویسیم که این اشکال در آن fail شود
 - business code مربوطه اصلاح شود
 - آزمون واحد مجدد اجرا شود

ویژگی آزمون های خوب:

برنامه های تست مثل برنامه های اصلی مهم هستند Test code is real code

- خودکار
- کامل : همه سناریو هایی که منجر به خطای احتمالی میشود را باید تست کند و pass شود
 - قابل تكرار
- مستقل : کد های تست نباید به چیزی وابسته باشند تا قابل تکرار بودنشان سلب شود و همچنین باید مستقل باشند چون داریم unit را تست میکنیم .
 - حرفه ای باشند

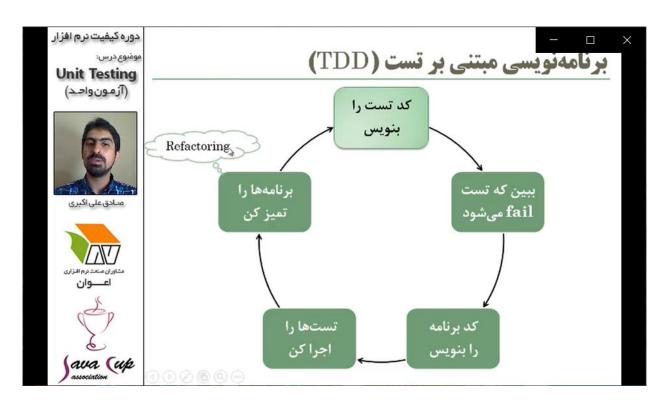
برنامه نویسی مبتنی بر تست (TDD):

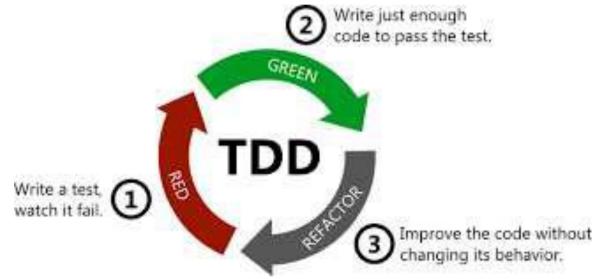
نام های دیگر این رویکرد :

- Test Driven Development
 - Test First Development •

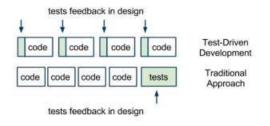
در این رویکرد ، تست ها قبل از نوشتن کد اصلی (business code) نوشته میشوند.

درابتدا 100 درصد تست ها fail میشوند چون هنوز کدی ننوشتیم تا تست روی آن انجام شود .

فرق TDD با تست سنتى:

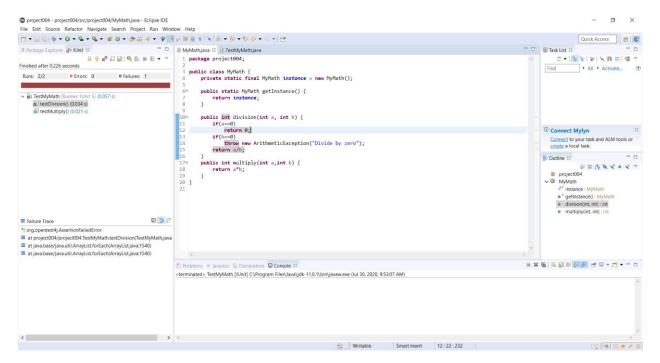

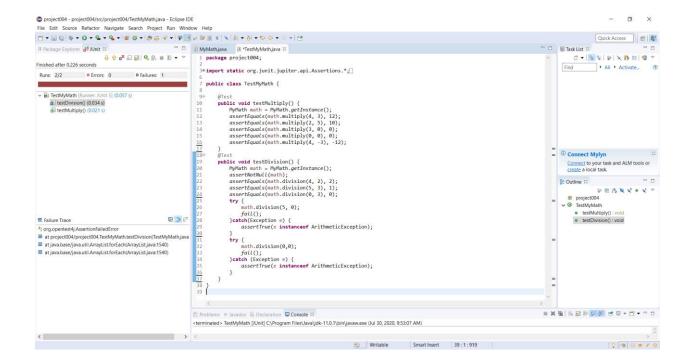
بررسی چند مثال:

برای اضافه کردن library Junit به پروژه در Eclipse :

Java project -> Properties -> Java Build Path -> Libraries -> Add Library -> Junit 5

خالا در همین کد بالا شرطی را اضافه کردیم برای ;if(a==0) return 0 که خب غلطه چون حتی 0/0 را هم 0 برمیگرداند! پس تست ما Collateral damage میشود . به این میگویند Collateral damage ! و به خاطر تست های خوبمون اشکال رو پیدا کردیم .

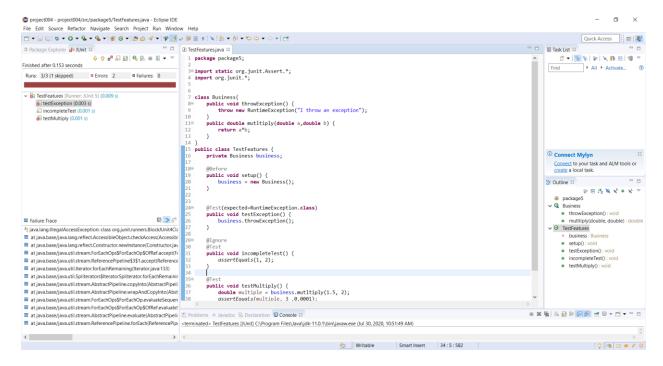
```
package package5;
import static org.junit.Assert.*;
import org.junit.*;
class Business{
      public void throwException() {
             throw new RuntimeException("I throw an exception");
      public double mutltiply(double a,double b) {
             return a*b;
      }
}
public class TestFeatures {
      private Business business;
      @Before
      public void setup() {
             business = new Business();
      }
      @Test(expected=RuntimeException.class)
      public void testException() {
             business.throwException();
      }
      @Ignore
      @Test
      public void incompleteTest() {
             assertEquals(1, 2);
      }
      @Test
      public void testMultiply() {
             double multiple = business.mutltiply(1.5, 2);
             assertEquals(multiple, 3 ,0.0001);
      }
}
```

توجه : همانطور که بالا دیدیم ، میتوانیم برای Test @ ، پارامتر هم در داخل **پرانتز** در نظر بگیریم . تا بگوییم که انتظار داریم در این تست ، این اتفاق بیفتد .

توجه : برای تست هایی که هنوز کامل نشده اند ، از Ignore استفاده میکنیم .

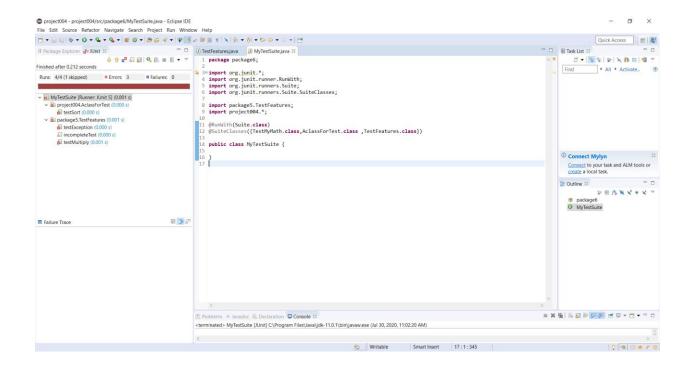
توجه : داده های اعشاری به صورت تقریبی ذخیره میشوند لذا حاصل assertEquals برای ضرب 2 تا مقدار 1.5 و 2 نمیشود دقیقا 3 . پس برای اعداد حقیقی double باید یک بازه خطا هم پاس میدهیم . توجه: import static یعنی تمام متد های static آن کتابخانه import شوند

توجه : نمیدانم چرا و مشکلش چی بود که با اصلاحات هم مشکل حل نشد و fail ماند .

یک مثال دیگر از ساختن testSuite ها در

testSuite مجموعه ای از تست ها هست که قرار است اجرا شوند . با کمک این تست سوییت میتوانیم تست کیس ها را دسته بندی کنیم . مثلا :

برای این کار باید از Runwith @ استفاده کنیم تا از امکانات suite برای این فایل استفاده شود .

و همچنین برای معرفی کلاس ها از SuiteClasses استفاده میکنیم .

توجه : خود Junit جزوی از زبان جاوا نیست چون همانطور که دیدید ، از import ، org میکنیم نه از java .

جمع بندی:

- ارتباط Maven و Junit مطالعه شود
- چارچوب Mock مطالعه شود بخش هایی از unit را که وابستگی دارد به صورت بدلی در نظر میگیرد تا تست انجام شود .
 - ابزار های محاسبه test coverage
 - ابزار های گزارش دهی درباره وضعیت تست ها مثلا Jenkins
 - عدم انجام آزمون واحد یک وام فنی است که باید بعدا آنرا پس دهیم به علاوه سود و هزینه اش! (technical debt)
 - آزمون واحد یک "باید" است
 - کد بدون تست ، کد بدی هست
 - میتوانیم یک نرم افزار مبتنی بر وب را درمقابل شبیه سازی حجم شدید درخواست های کاربر آزمایش کنیم.
 - کیفیت نرم افزار
 - تضمین کیفیت : فرآیند تولید نرم افزار
 - ٥ كنترل كيفيت : يكياز مراحل پاياني توليد كه برخي جنبه ها را مي سنجد
 - معمولا در پروژه ها ، مجموعه تست ها در یک سرور اجرا میشوند :
 - به صورت زمانبندی شده و خودکار
 - o بعد از هر commit

: test coverage •

- این ابزار نشان میدهد که چه نسبتی از متن برنامه تحت تست قرار گرفته است
 - o میزان exception هایی که مدنظر قرار گرفته است را محاسبه میکند
- هر چه پوشش تست بیشتر باشد ، گزارش اشکالات کمتر خواهدبود و اگر برنامه ای اشکالات گزارش شده اش زیاد باشد
 باید بازنویسی شود
 - ویژگی حرفه ای بودن تست :
 - تولید کد تست ، جدی گرفته شود
 - آزمون واحد تمام ویژگی های یک طراحی خوب را داشته باشد
 - encapsulation •
 - coupling پایین
 - יוע cohesion •

• Mock objects (اشیا بدلی)

- بخش هایی که آن واحد مورد آزمون به آن وابسته است ، نباید در آزمون موثر باشد . در واقع هدف از آزمون واحد ، فقط
 تست کردن یک واحد است نه واحد های وابسته به آن .
 - راهکار برای حذف وابستگی ها استفاده از Mock است.
 - o ابزار های این کار : Mockito و